

Posudek oponenta bakalářské práce

Téma: Otevřené vězení pro mladistvé

Diplomant: Gabriela Ponechalová

Oponent: Ludvík Holub

Základem bakalářské práce byla studie umísťující objekt „otevřeného vězení pro mladistvé“ do Karlínské proluky. Výsledné řešení zajímavého konceptu dělí stavbu na dvě nestejně hmoty oddělené mezerou. Vychází jednak z funkčního programu – menší část pro zaměstnance a větší část pro odsouzené mladistvé a jejich rodiny – a jednak z návaznosti na sousední objekty rozdílné výškou i charakterem. Z tepelně technického hlediska se nezdá řešení mezery jako exteriérového prostoru na první pohled vhodné, ale v tomto případě bude v důsledku záležet na reálném provozu domu.

Pro stavbu byl zvolen železobetonový monolitický stěnový systém s několika sloupy v podzemním podlaží. V principu je pro zástavbu proluky vždy zásadní kontext, a to i v konstrukční rovině. Založení objektu bývá zásadně ovlivněno jak sousedními domy – způsobem a hloubkou jejich založení – tak i limity uličního prostoru – pozice inženýrských sítí, možnosti záboru pro pažení jámy apod. Pravděpodobně z důvodu nedostatku informací o okolí nejsou tyto otázky v práci řešeny. Co ale být řešeno může, je podrobnější popis umístění objektu do tohoto kontextu, tedy výkres koordinační situace ozřejmující půdorysné i výškové rozměry navrhovaného domu a jejich vztah k okolním objektům a terénu.

U objektů s podzemním parkingem, zvláště pak objektů malého rozsahu, se řešení dopravy v klidu v podzemí výrazně otiskne i do konstrukce ostatních podlaží. V tomto případě by bylo vhodné ověřit řešení parkingu pomocí obalových křivek, neboť celková hloubka dispozice 16 m a vnější rozměr výtahové šachty 5,9m naznačují možné problémy v manévrování s vozidly. Krajiní stání naproti výtahu svou šířkou neodpovídá požadavku na stání u pevné překážky. Další otázkou jsou polohy sloupů vzhledem k zajíždějícímu vozidlu a následně i otevírání dveří vozů.

Ze statické části vyplývá, že v rozsahu mezery mezi nadzemními hmotami je stropní deska nad 1.pp snížena a to tak, že výsledná světlá výška v garážích je 2,15 m, což v důsledku neumožňuje provést navržené podstropní instalace – rozvody vzduchotechniky, kanalizace ve spádu atd. – resp. tyto prvky by výšku ještě dále snížily. Stejně tak při změně trasy hlavních rozvodů ZTI a jejich křížení v podhledu pod stropem 4.np je nutno počítat s vyšší výškou podhledu než zmíněných 15 cm.

Detaily v dokumentaci řeší standardní místa osazení oken v kontaktním zateplovacím systému. Výjimkou je výrazné zkosení líce fasády k oknu, které vyvolá značné prodloužení parapetu až do téměř nulového bodu. V půdoryse detailu by bylo zajímavé toto atypické místo ozřejmit, a to jak uložení parapetu, tak styk s fasádní omítkou. Detail soklové části ponechává bez informace vazbu okenního rámu, oplechování a odvodňovacího žlabu. Toto místo může mít dopad na celkové výškové řešení čisté podlahy vůči terénu.

Mimo zmíněné výtky je celkově zvolené konstrukční řešení objektu odpovídající. Racionálně vyhlížející stavba s účelně řešenou dispozicí se odráží i v celkovém vhodně zvoleném konceptu technického řešení.

Zároveň je třeba vyzdvihnout i formální stránku zpracování bakalářské práce, kdy přehlednost grafického řešení usnadňuje orientaci napříč celým projektem.

Navrhované hodnocení: **B**

Ing. arch. Ludvík Holub